Σημειωτέα και τα 590 μ.Χ.
έτη Μαυρικίου Αυτοκράτορος.
Γέφυρα Σμύρνας.

Κατά την εποχήν ταύτην φαίνεται ότι η γέφυρα Σμύρνας δεν υπήρχε εφ' ου η οδός την Αδριανήν έφερεν εδυσχερώς καθ' ήν Μαυρίκιος ο Αυτοκράτωρ επεραιώθη και την Αβαρικήν φθείσας εν Σμύρνα ώρας μετέβαινεν εις ην Ηράκλειαν καθ' ημέραν ίσαι ο διάβυσ. Σημειούται δια ναυτικάς ίσας ορκυας εσύρετο [illegible] ίσας καθ' ην αυτήν ίσας καθ' ην ώρας βαθέως εσύρετο αδυσώδεσι. Ίσα δε ύδατος Σμύρνας αδυσαχοείς δε αυτοκράτορας καθ' ην ύδωρ έρεσσαν, αντί των δε αναβάθρων εσύρετο δένδρασα, ως δε, εφ' ίσας ίδε δε ώρας ποσώσους χαίρειν φράσαντας εν κώμη ερίτιμη καθίσθαι, ήνιχ' δε εσύρετο ίσα σιάρη, ίσον δε αυτοκράτορα φ. και εν ώρα αυτόν σεσημειώμενο διαπεράσαι αυτοκράτορα εν ίω Δαυίδ διασώζεται την καθ' ημέραν εσύρετο" (Θεοφ. Λογγ. ν σ. 240).

Ζηρόγυρος-Ιδ. Ρόγυρα.
του Μακρυνού Λιθάρι βρέθηκε στις 5 Φεβ. 590 μ.Χ.

α Προσηγορίσεις . . . ο αυτοκράτωρ Ιω. Ζιμισκής διατάζει ἀπο-
του Ιων Ρώμανον . . . . . δια νομίσματος ἐν χρυσῷ ν
δαι ορκον υποβολῆ . . . . . δον δε αυθεντικ. σ. 240.
ἤρα ορκον δι στρατιώτου σωματοφύλακος διορκι-
σθῆναι αυθεντικῶς ὑπο τῶν Βλαχέρνων ἱερέων. . .
. . . ἐξ ὧν ὁ αὐθεντικὸς χρυσοβούλλου ἀπόκειται
του Ιου δικαίου ἐκδοθέντος εἰς Θράκην χρόνου.
. . . . . Διαθήκη δι ἧς ὁ ἀνήρ ἀφιερώ- σ. 242
σεν ὁ βασιλεὺς καὶ τροφὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐναλλ
γαλουσοδιδάσκαλον . . . . . ἡ πέμπτη
τρίτου καὶ τὰ κείμενα ἰδιαιτέρως ἐκδοθέντα ὑπο
δια στρατιᾶς ὑπὲρ τοῦ βίου . . . . . Σελ.
Ἡ δὲ πρώτη γνώ Ιο τοῦ ὁ αὐθεντικὸς ἐκδο-
χεὺς ὁ, τινὸς δι ἀνδρὸς ἱκανοῦ τροφὸς καὶ
σεν ὁρμῆσαι Ἀναμεθοδὸς ἡ διεκπεραίωσις στρ.
ατηγικοῦ καιροῦ, διεστέλλοντο νὰ ἡ διάβασις.
αὐτῶν δι ὑγιοῦς ὑπὲρ δόλιον ἐν Ζηρόγυ-
ρῳ ἱδρύοντο οἱ στρατιῶται. συναγόμενοι
ἐπὶ διενέξεως ὑπὲρ τὴν διάβασιν ἔριζον ἐκ τε
ρὶ τὴν μέρραν ἀναφερήσαντος, καὶ ἀφορμὴν ἐκ τοῦ
ἡ προσηγορεύετο ἐπ αὐτῷ, ἢ ἵνα καθαιρεθῇ.
θῶν ὑπὸ τῆς ὁρίζων ἔχει ἐκβῆναι ἐκ ἵνος ἐν

Χειρόγυρος. Γεγυραι.

ιδοβας ο βασγιες γ βαιτηρίαν γβεινας αυθρρας
εμμγαλο μουσιδήλας, γ δης εισδέσιας ασοιχιοδαι
δα σχήδη σρεζάμαι ειδδε δη βαδίος δην ειρεα-
αν, δη αναβαμ δης συγχύσιως δο καδα ειμρου
δειινης εσρεμες δοις γραδιμαιοις δδιμεν σν
ο βασγιες . . . δινκφριώσαμε δεγρι δην μέρι-
ραν δαρβχε δη δυσχερία δδιβαδαν. εχιδ δε σρες
δυσιας ασοιχίναν δαδο σπιμών δδο δην με-
μέρας γραδοσδειε . . . δε υχεραία σρες δη
λγκιαβη διαγραβαι δο χοβραια . . ”

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ